

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของวิธีสอนแบบสืบสานสอนส่วนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้คือ

- ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าการทดสอบที่ (*t*-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

การสอน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		<i>t</i>
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ก่อนการทดลอง	20.72	3.81	20.82	3.03	0.13
หลังการทดลอง	23.18	3.60	22.87	3.97	0.37

จากตาราง 3 ค่ามัชฌิเมเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอนส่วน และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ เท่ากับ 20.72 และ 20.82 ตามลำดับ เมื่อนำค่ามัชฌิเมเลขคณิตทั้งกล่าวมาเปรียบเทียบด้วยการทดสอบที่ (*t*-test) พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นยำสำคัญ .05

ค่ามัชณิมเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอนสวนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ เท่ากับ 23.18 และ 22.87 ตามลำดับ เมื่อนำค่ามัชณิมเลขคณิตดังกล่าวมาเปรียบเทียบด้วยการทดสอบที่ (*t*-test) พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ด้วยเห็นได้

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าการทดสอบที่ (*t*-test) เพื่อเปรียบเทียบความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การสอน	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		<i>t</i>
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ก่อนการทดลอง	70.41	9.64	73.23	7.81	1.44
หลังการทดลอง	74.92	9.07	73.15	8.54	0.90

จากตาราง 4 ค่ามัชณิมเลขคณิตของคะแนนความสนใจทางวิทยาศาสตร์ก่อนการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอนสวนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ เท่ากับ 70.41 และ 73.23 ตามลำดับ เมื่อนำค่ามัชณิมเลขคณิตดังกล่าวมาเปรียบเทียบด้วยการทดสอบที่ (*t*-test) พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ค่ามัชณิมเลขคณิตของคะแนนความสนใจทางวิทยาศาสตร์หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอนสวนและกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ เท่ากับ 74.92 และ 73.15 ตามลำดับ เมื่อนำค่ามัชณิมเลขคณิตดังกล่าวมาเปรียบเทียบด้วยการทดสอบที่ (*t*-test) พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ด้วยเห็นได้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ระหว่างก่อนและหลังทดลอง ดังตาราง 5

ตาราง 5 ค่าการทดสอบที่ (*t* - test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนกับหลังทดลอง

สมรรถภาพ	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		<i>t</i>
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านทักษะกระบวนการ					
ทางวิทยาศาสตร์	20.72	3.81	23.18	3.60	5.27 *
ด้านความสนใจทาง					
วิทยาศาสตร์	70.41	9.64	74.92	9.07	1.54

*p < .05

จากตาราง 5 ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง เท่ากับ 20.72 และ 23.18 ตามลำดับ เมื่อนำค่ามัชฌิมเลขคณิตดังกล่าวมาเปรียบเทียบด้วยการทดสอบที่ (*t* - test) พบว่ามีความแตกต่างกันที่ระดับความมั่นยืนสำคัญ .05 คือผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในระยะหลังทดลองสูงกว่าในระยะก่อนทดลอง ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ของกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง เท่ากับ 70.41 และ 74.92 ตามลำดับ เมื่อนำค่ามัชฌิมเลขคณิตดังกล่าวมาเปรียบเทียบด้วยการทดสอบที่ (*t* - test) พบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความมั่นยืนสำคัญ .05

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

สาระสำคัญของบทนี้จะกล่าวครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ สมมติฐาน กดุ่มด้วยข้าง แบบแผนการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการทดลอง การวิเคราะห์ ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระหว่างก่อน กับหลังทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพัทลุง ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนและวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง ที่เรียนด้วย วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนกับวิธีสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจทางด้านวิทยาศาสตร์ระหว่างก่อนกับหลังทดลองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุงที่เรียนด้วย วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนและวิธีสอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจทางด้านวิทยาศาสตร์หลังการทดลองของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ สืบสวนสอบสวนกับวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐาน

1. นักเรียนที่เรียนคัวยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีผลลัพธ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง
2. นักเรียนที่เรียนคัวยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีผลลัพธ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองสูงกว่านักเรียนที่เรียนคัวยวิธีสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่เรียนคัวยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง
4. นักเรียนที่เรียนคัวยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนคัวยวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 78 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม และมีการสอบก่อนและหลังการทดลอง (Randomized control group pretest posttest design)

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แผนการสอนแบบสืบสานสอนส่วน แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ดังรายละเอียดดังนี้

1. แผนการสอนแบบสืบสานสอนส่วน เป็นแผนการสอนแบบสืบสานสอนส่วนที่สร้างขึ้น โดยใช้เนื้อหาถุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ส่วนที่เป็นเนื้อหาวิทยาศาสตร์ หน่วยที่ 6 เรื่องพลังงานและสารเคมี 24 แผน
2. แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก วัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ 6 ทักษะ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากตั้งแต่ .20-.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20-.73 และค่าความเชื่อมั่น .87
3. แบบวัดความสนใจทางวิทยาศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณก่อ ชนิด 5 สามตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนก (*t-test*) ตั้งแต่ 1.78-6.29 และค่าความเชื่อมั่น .90

วิธีการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

1. ก่อนการทดลอง

- 1.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ แบบวัดความสนใจทางวิทยาศาสตร์ แผนการสอนแบบสืบสานสอนส่วน กระดาษคำตอบ สื่อการสอน คู่มือสำหรับครุภัณฑ์สอน
- 1.2 ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ดำเนินการทดลองคู่บังคับบัญชาของโรงเรียน ที่เป็นก่อตุ้นตัวอย่าง

- 1.3 เห็นความคุ้มกันของการสอนร่วมกัน
- 1.4 เตรียมนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะเข้ารับการทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
- 1.5 จัดทำรายชื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
- 1.6 เตรียมบุคลากร โดยที่ความเข้าใจ ข้อทดสอบต่าง ๆ ที่ควรทราบ
- 1.7 นำแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และแบบวัดความสนใจทางวิทยาศาสตร์ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองสอน

2. การทดลอง

ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองด้วยแผนการสอนแบบสืบสานสอบสวน และกลุ่มควบคุมด้วยแผนการสอนแบบปกติ

3. หลังการทดลอง

นำแบบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และแบบวัดความสนใจทางวิทยาศาสตร์ไปทดสอบ และวัดนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หาค่ามัธยมเลขคณิต ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากการวัดความรู้ทางการเรียนด้านผลลัพธ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความสนใจทางวิทยาศาสตร์จากกลุ่มต่าง ๆ
2. ทดสอบค่าที (t - test) จากค่ามัธยมเลขคณิตของกลุ่มต่าง ๆ
  - 2.1 เปรียบเทียบผลลัพธ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบที (t - test) ชนิดตัวอย่างประชากรไม่เกี่ยวข้องกัน

2.2 เปรียบเทียบผลลัพธ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ของกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนกับหลังทดลอง โดยใช้การทดสอบที (*t - test*) ชนิดตัวอย่างประชากรสัมพันธ์กัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้คือ

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนมีผลลัพธ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง
2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนมีผลลัพธ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองไม่แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองไม่แตกต่างจากก่อนทดลอง
4. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลของวิธีสอนแบบสืบสวน สอนสวนที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้บรรลุดังกล่าว ผู้วิจัยได้สั่งสมนติฐานเพื่อการทดลองดังจะได้อภิปรายผล จากการทดลองตามลำดับสมนติฐานดังต่อไปนี้

1. สมนติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอนสวน จะมีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองสูงกว่า ก่อนทดลอง จากผลการทดลอง พบร่วมกันว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนผลลัพธ์ที่ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง และจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสนับสนุน สมนติฐานที่ตั้งไว้ และคงว่า การสอนแบบสืบสวนสอนสวนช่วยให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์ ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ สองคู่สัมภาระ ศึกษาของนอร์วอล (Norval อ้างถึงใน นุชนารอด สามัช, 2533 : 53) ได้ศึกษาบทบาทของวิธีสอนแบบ สืบสวนสอนสวน พบร่วมกันว่า วิธีสอนแบบนี้นอกจากช่วยให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมด้านความรู้ และความคิดแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนพัฒนาด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ด้วยและ สองคู่สัมภาระ บูรพี (Good and Brophy อ้างถึงใน ศุนทร กองศรี , 2526 : 42) ที่ว่าการเรียนแบบสืบสวนสอนสวนนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดความกระตือรือร้น ซึ่งสองคู่สัมภาระ ชื่อของวิทยาศาสตร์ อันมีผลต่อการ พัฒนาด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเพราการ สอนแบบสืบสวนสอนสวน เป็นไปตามหลักการของขอหนน คิวอี ที่ได้เสนอการจัด การเรียนการสอนโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์ คือ การกำหนดปัญหา ตั้งสมนติฐาน พิสูจน์หรือ ทดลอง และวิเคราะห์และสรุปผล (พานิช วรลักษณ์ , 2530 : 53) ซึ่งการสอนแบบนี้มี ครบถ้วนทุกขั้นตอน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น และมีผลลัพธ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น

2. สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ และสมมติฐานข้อที่ 4 กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ จากการทดลอง พบว่า ค่ามัชณิเมลอกมิติของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์หลังทดลอง ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานส่วนสูงกว่าค่ามัชณิเมลอกมิติของคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนทั้งสองวิธี ที่อธิบายสอนแบบสืบสานสอบสวนและวิธีสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พจน์ยช วรลักษณ์ (2530 : 56) ซึ่งได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสาธิตเมื่อยกับวิธีสาธิต ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ พริยะ อุทาโย (2527 : 70) ซึ่งได้ศึกษาผลการสอนวิทยาศาสตร์ โดยการที่ครูนำให้นักเรียนสรุปผลเองกับการที่ครูสรุปผลให้นักเรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับ อุทัย ชีวะชนรักษ์ (2517 : 40 - 41) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนแบบสืบสานสอบสวนกับการสอนแบบเดิม โดยเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นสูง ปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สัญญา ทิพย์เสนา (2517 : 55 - 56) ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการสอนแบบสืบสานสอบสวน กับการสอนแบบเดิม โดยการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน กับการสอนแบบเดิม ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ การที่ได้ผลการวิจัยเห็นนี้ อาจเนื่องมาจาก

2.1 ช่วงเวลาที่ใช้ในการทดสอบน้อยเกินไป ไม่สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ให้เห็นชัดเจนได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พัฒนาได้ต่อเนื่องข้ามและต้องใช้เวลานานพอสมควร จึงแม้วิธีการสอนแบบสืบสานสอบสวนจะเหมาะสมกับการสอนวิทยาศาสตร์ก็ตาม (รุจิระ อุภรณ์ไพบูลย์ , 2523 : 10)

2.2 พื้นฐานความรู้เดิม และการได้รับการสอนแบบเดิมมานาน เนื่องจากนักเรียนทึ้งสองกู้่นเมื่อพื้นฐานความรู้เดิมอยู่แล้ว ซึ่งไม่แตกต่างกัน และนักเรียนยังคงคิดเชิงกับการสอนแบบเดิมอยู่มาก ทำให้มีผลต่อความสามารถในการรับรู้สิ่งใหม่ได้ไม่แตกต่างกัน

2.3 ครูที่สอนกู้่นความคุณ สอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 ด้วย ทำให้ครูนำกระบวนการสอนที่ใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 มาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-5 ครูสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ขั้น ซึ่งบางส่วนคล้ายคลึงกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ทำให้ผลการทดลองไม่แตกต่างกัน

3. สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวนจะมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ผลจากการทดลองพบว่า ค่านัยมิตรภาพของคะแนนความสนใจทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนทดลอง และจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า การสอนแบบสืบสานสอบสวนไม่ทำให้นักเรียนมีความสนใจทางวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุลักษณะงานวิจัยของ พิริยะ อุทาโฟ (2527 : 70) ซึ่งได้เปรียบเทียบผลการสอนที่ครูนำให้นักเรียนสรุปผลเอง กับครูสรุปผลให้นักเรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เขตติดเชิงวิทยาศาสตร์ และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผลปรากฏว่า นักเรียนกู้่นที่เรียนโดยครูนำให้นักเรียนสรุปผลเอง มีเขตติดเชิงวิทยาศาสตร์หลังทดลองและก่อนทดลองไม่แตกต่างกัน การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการนักเรียนได้เรียนแบบสืบสานสอบสวนเฉพาะในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเพ่านั้น ซึ่งมีเพียงสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง นอกจากนั้นในวิชาอื่น ๆ นักเรียนเรียนค่ายวิธีสอนแบบปกติ ทำให้ขาดความต่อเนื่อง ขาดความผูกพัน หรือขาดจ่อต่อวิทยาศาสตร์ ทึ้งข้างไม่ขับซึ่งในคุณค่าของวิทยาศาสตร์ เพราะการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ เป็นสาเหตุให้เกิดความสนใจ (ประสาร พิพัฒนารา , 2521 : 98)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวน และวิธีสอนแบบปักติ มีผลลัมภ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกันก็จริง แต่การสอนแบบสืบสานสอบสวนเป็นการสอนที่ทำให้นักเรียนมีแนวคิดในการนำเสนอไปใช้ สามารถแก้ปัญหา และเปิดโอกาสให้เด็ก ใช้ความคิดสร้างสรรค์ได้มาก ซึ่งวิธีสอนแบบนี้มีข้อดีหลายประการ ด้วยกัน จากการทดลองนี้ ไม่เห็นความแตกต่าง เพราะสาเหตุช่วงเวลาที่ใช้น้อยกว่าไป และพื้นฐานความรู้เดิม ดังกล่าวแล้วข้างต้น แต่เมื่อพิจารณาผลลัมภ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสานสอบสวน ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จะเห็นว่า ผลลัมภ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หลังทดลอง แตกต่างจาก ก่อนทดลอง คือ พลังการทดลองมีผลลัมภ์ด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนทดลอง เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของครุภู่สอนที่จะใช้วิจารณญาณว่า จะนำส่วนไหนของวิธีสอนแบบใดไปใช้ ในการสอนแต่ละครั้งเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยแบบอื่น ๆ ที่เน้นประเมินใน การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2.2 ควรมีการปรึกษาเพื่อบรรลุผลลัมภ์ที่ไม่ใช่วิธีสอน เช่น เพศ อายุ ว่าทำให้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และความสนใจทางวิทยาศาสตร์ต่างกันหรือไม่

2.3 ควรใช้ระยะเวลาในการทดลองให้มากกว่านี้ อาจจะเป็น 1 หรือ 2 ภาคการเรียน